

έρετμόν

Παρασκευή, 16 Μαρτίου 2012

2:32 πμ

Σημασία

Το **έρετμόν** (Όμηρος) = ή [κώπη](#)*, τό [κουπί](#).

Τό εύήρες^α έρετμόν είναι τό καλώς προσαρμοσμένο, εύκολοχείριστο, τό βολικό κουπί (ρίζα EP-).

α) ό ευήρης = ό ευχερώς έρεσσόμενος, αποδίδεται στην κώπη (ρίζα EP-).

έξῃς δ' ἐζόμενοι **πολιήν^β ἄλα τύπτον έρετμοῖς**. ἄψ δ' εἰς Αἰγύπτιο διπετέος ποταμοῖο στῆσα
Την αφρισμένη* θάλασσα με τα κουπιά κτυπούσε

τριακόντορος (μέ τριάντα κουπιά)
πεντηκόντορος (με πενήντα κουπιά)

Ο ερετμός: είναι η κωπηλασία, [ειρεσία](#), η [βόγα](#)

β) πολιός= ο ασπρομάλλης

[έρετ-μόν](#), [τό](#),

A. [κουπί](#), poet. for "[κώπη](#), [πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβω έρετμόν](#)" [Od.11.77](#), cf. [23.276](#), [Pi.P.4.18](#), [E.El.433](#)(lyr.), etc. ; "[εὐήρες έ.](#)" [Od.11.121,129](#), etc. : pl., [εὐήρε' έ.](#) ib.[125](#) ; [έρετμοῖσι φρύξουσι](#) Orac. ap.[Hdt.8.96](#), cf. [E.IA1388](#) (troch.), [IT1485](#) : metaph., "[πτερύγων έ.](#)" [A.Ag.52](#) (anap.).

II. = [τό άνδρείον αἰδοῖον](#), *Hsch.*

Φράσεις

Προσοχη η ΦΡ **τραβάμε κουπί** που σημαίνει υποχρεουμαστε σε δυσκολη, δυσαραεστη και επιπονη πλην όμως αναγκαία εργασια. Προφανως δεν σημαίνει ότι τραβάμε το ανδρείον αιδοιον (II), διοτι τουτο ουτε επιβάλλεται, ουτε κοπιώδες είναι ουτε δυσάρεστον.

Η αναλογη φράση "είναι μεγάλο μανίκι" αφορά κάτι το δύσκολο. Το μανίκι όμως είναι η κώπη, η λαβή. Είναι βέβαια και το ανδρείο αιδοίο, το πέος λόγω τη ομοιότητός του προς την χειρίδα ενδύματος (με το χέρι μέσα και χωρίς) ή την μάνικα (σωλήνα) 'η το μανίκι (λαβή, κώπη). Κατά συνεκδοχη η σεξουαλική πράξη (φρ. Της τράβηξε ένα μανίκι)

[περισσότερα](#)

417.265

Ερετικον [πλήρωμα] λεγεται το μέρος του πληρώματος που ασχολείται με την κωπηλασία, οι βογαδόροι.

Βλ. [βόγα](#)

Εγκυκλοπαιδικά

Οι βυζαντινοί χρησιμοποιούσαν όρους όπως «οι κωπηλάτες του ζερβίου» ή "...του δεξιου" .

Ζερβός σημαίνει ο αριστερόχειρας. (κν. ζερβοκουτάλας).

Αλλα τοιχαρχία ονομαζονταν το συνολο των κωπηλατων της μιας πλευράς.

(υπογλ. 56)

Ετσι οι εντολες, τα [προστάγματα](#) της κωπηλασίας απευθυνονται σε μια από τις τοιχαρχιες ή στο

συνολον του ερετικου. Αυτό είναι και η αιτια που τα προστάγματα εκφέρονται στον ενικο αριθμο: πχ. ορθωσον αντι ορθώσατε αλλα και ορθωσον η δεξιά [τοιχαρχια] αντι ορθώσατε [οι της δεξιας τοιχαρχιας].

ὥς ἔφατ' Ἀλκίνοος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἴκόνδε ἕκαστος,
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
νῆάδ' ἐπεσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
αὐτὸς ἰὼν διὰ νηὸς ὑπὸ ζυγᾷ, μὴ τιν' ἑταίρων
βλάπτοι ἐλαυνόντων, **ὁπότε σπερχοῖατ' ἔρετμοῖς.***
οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Ομηρου Οδ. 13 16-24

- Ὡστε να μην εμποδίζουν τους κωπηλατες όταν κωπηλατουν βιαστικά,

Γλαφυρά νηύς (π.χ. Αργώ) ("Ομηρος). Γλαφυρά, σημαίνει κοίλη, ἐγγεγλυμμένη, κοίλη, λαξευτή. < από το ρ. γλάφω=ξεω, ξύνω, ξεθάβω, κοιλώνω, λαξεύω, γλυφω> γλυπτης,γλυφανον, γλυπτική.
Γλαφυρός λιμήν στον Ομηρο, σημαίνει "περικυκλούμενος" , περικλειόμενος από λόφους.

Γλαφυρά> Γλυφαρά> Γλυφάδα= κοίλη περιοχή, βουλιαγμένη!

**παῖδες τ' ἔρετμοῖς ἦμενοι γλαυκὴν ἄλα
ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.**

Ευριπίδου -Κύκλωψ 1.16

ΣΚΗΝΗ ΒΟΓΑΣ

Από τον Σοπρακόμιτο - Δ. Ρώμα

Ο κομίτο-ρεάλ σφύριξε σουραύλι πούχε κρεμασμένο στο λαιμό. Πέρα στον κουρσία, (το μακρόστενο πατάρι πού χώριζε πρύμη - πλήρη τη γαλέρα στη μέση), ό [αργκουζίνος](#) σεργιάνιζε χτυπώντας τό ρυθμό των κουπιώνε μέ τό μακρύ του βούρδουλα, πότε στην κουβέρτα μπροστά του και πότε στις γυμνές πλάτες των κατεργάρηδων. Σαν άκουσε τό σφύριγμα, βρέθηκε μέ δύο σάλτους δίπλα στ' άφεντικό του. Δίχως νά τοῦ μιλήσει, ο κομίτο - ρεάλ ξανάφερε στο στόμα τό σουραύλι του, φανερώνοντας τό καινούργιο και πολύ γοργότερο τέμπο ντί Βόγκα (ρυθμό κωπηλασίας) π' άποζητούσε. Ένα μουγκρητό άκούστηκε τότε μέσ' από τό ξέσκεπο άμπάρι όπου λάμνανε οί γαλεριάνοι.